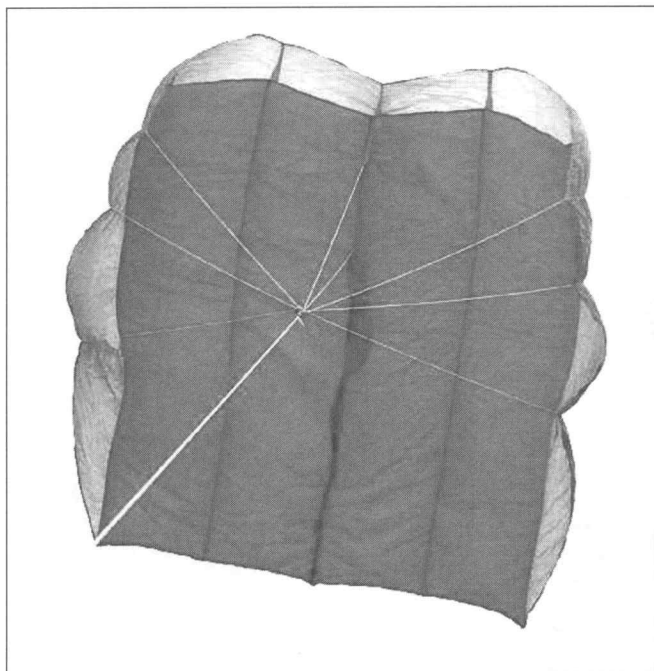

peter lynn "pilot" 4m²

PETER LYNN "PILOT" 4 m²
(Origineel ontwerp van Peter Lynn 2000, afgeleid van het originele ontwerp van John Waters en de vele wijzigingen daarop sinds 1987. Peter Lynn heeft nadrukkelijk toestemming gegeven tot publicatie op het web, omgezet tot een elektronisch formaat door Andrew Beattie <http://www.tug.com> – en voor VLIEGER door Jan Pit).

Het was voor de eerste maal dat ik Peter Lynn vorig jaar met een parafoilachtige vlieger zag vliegen op Sardinië. Peter gebruikte hem om zijn nieuwste creatie de beer met als anker een honingpot onder wisselende omstandigheden ten gevolge van de wind, wat op te tillen. Later werd eenzelfde vlieger gebruikt om zijn grote elementen als octopus, manta en trilobyte bij weinig wind te tillen. Mijn eerste gedachte was: "Een parafoil als lifter?" Parafoils hebben de neiging nogal snel door het vliegerveld te zwaaien. Deze 4-cellige parafoil week echter af van de bekende vorm. De mij bekende parafoils zijn normaal gesproken breder is dan lang waarbij de frontzijde strak recht is. Hier is echter sprake van een 4-cellige

parafoil die langer is dan breed en waarbij in de frontzijde het middenpunt (tussen de twee binnenste cellen) iets lager lag. De 4 cellen zigzaggen in verticale zin iets. Ook lag dit middenpunt iets naar achteren. Voorts was zijn kleurstelling uitermate saai, alles bestond uit één kleur. Als goede bekenden van elkaar was het eerste contact met hem nog al plagend! Hoe

kun je nu een parafoil gaan gebruiken als lifter en wat een "ugly", saaie vlieger, dit is het lelijkste wat je ooit gemaakt hebt! Toch namen we min of meer geboeid waar dat de vlieger zich erg stabiel gedroeg.

De volgende maal was Scheveningen met perioden waar sprake was van een flinke wind. Ook daar werden deze parafoils met goed succes gebruikt. Toen we hem daarna in Bristol weer zagen opereren met sterk variërende wind werd het tijd de parafoils eens van dichterbij te bekijken en er een serieus gesprek met hem over te hebben. Er bleek toch veel meer over nagedacht te zijn dan we dachten. Peter betoogde met tekeningen op een stukje papier en een van deze parafoils waarom op bepaalde

punten afwijkende vormen waren gehanteerd waardoor een beoogd vlieggedrag werd verkregen. Ik was overtuigd en poogde een van de parafoils van hem te kopen. Dat ging echter niet door. Ik kon wel de bouwtekening krijgen en met John Verheij in de buurt kregen we nog toestemming voor publicatie in VLIEGER ook. De gehele zaak werd met een goed glas bier beklonken.

We publiceren hierbij de bouwtekening waarbij we er van uitgaan dat de nabouwers reeds enige ervaring hebben met het bouwen van parafoilachtige vliegers. Details als verstevigingen en hoe de hechnaden aan de binnenzijde van de parafoil komen zijn dan ook niet gegeven. We kunnen hiervoor verwijzen naar VLIEGER 89/3 of onze homepage

<http://members.xoom.com/Vlieger> bij vliegers-online – flexifoil 89/3 Het sluiten van de parafoil of flexifoil. Vraag zonodig een bevriend vliegeraar er een afdruk van te maken.

Nog ter toelichting op de bouwtekening: De tekening toont de stofmaten inclusief de zoom en hecht toeslagen. De zoom- en hechttoeslagen bedragen 1 cm.

Veel succes toegewenst bij de eventuele nabouw.

Herman van den Broek, Maarsssen.

